

การศึกษาเฉพาะกรณี : การสืบสวนเกี่ยวกับการค้าเฮโรอีน

โดย เสถียร ชินพงศ์

คำนำ

เรื่องราวที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ได้มาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในประเทศหนึ่ง เป็นเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านสืบสวนปราบปรามยาเสพติดให้โทษของทางการ ซึ่งหากจะมองดูกันอย่างผิวเผินก็อาจจะเห็นเป็นเรื่องธรรมดาสามัญ แต่ถ้าได้มีการพิจารณาโดยละเอียดลึกซึ้งตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏแล้ว จะพบเห็นสิ่งสำคัญหลายประการและสามารถให้ข้อคิดได้ในหลาย ๆ แง่ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติของบุคคลแต่ละฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องและรับผิดชอบต่อเหตุการณ์

โดยที่ประเทศไทยในขณะนี้ได้มีการกล่าวขวัญกันถึงบทบาทต่าง ๆ ของยาเสพติดให้โทษอย่างแพร่หลายและนับเป็นปัญหาใหญ่ที่กำลังเผชิญอยู่ปัญหาหนึ่ง จนถึงกับทางการต้องเร่งรัดในด้านกำกับการป้องกันปราบปรามอยู่อย่างกวาดขัน ดังนั้น การหยิบยกเอาเรื่องดังกล่าวขึ้นมาศึกษาวิเคราะห์จึงน่าจะเป็นประโยชน์อยู่บ้างไม่มากก็น้อย โดยเฉพาะในฐานะเป็นอุทาหรณ์ที่อาจนำมาเปรียบเทียบกับกรณีการดำเนินงานของเราในด้านนี้ซึ่งที่เคยเป็นมาในอดีตและกำลังเป็นอยู่ในปัจจุบัน อนึ่ง เจตนาของผู้เขียนต้องการจะเสนอรายละเอียดทั้งหมดของเรื่องนี้ด้วยลีลาและบรรยากาศแบบไทย ๆ ดังนั้น ข้อมูลบุคคลและสถานที่ต่าง ๆ ในท้องเรื่องจึงใช้ชื่อสมมุติเป็นภาษาไทยทั้งสิ้น รวมทั้งเหตุการณ์บางตอนก็จะดัดแปลงให้มีความเหมาะสมกลมกลืนกันไปในตัว จึงขอให้ท่านผู้อ่านโปรดกรุณาเข้าใจตามนี้ด้วย

- สาเหตุเริ่มต้น -

สาเหตุที่ชักนำไปสู่การดำเนินงานด้านสืบสวนปราบปรามของทางการเรื่องนี้ได้เริ่มต้นในวันอังคารที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2503 โดยได้มีพ่อต๋มเมืองคึมหนึ่งซึ่งไม่ยอมออกนามโทรศัพท์แจ้งมายังนายร้อยเวรแห่งตำรวจหน่วยสืบสวนที่ 15 ว่าที่บ้านเลขที่ 105 ตรอกหงษ์ฟ้า อำเภอหวางพญา มีพฤติการณ์อันน่าสงสัยว่าจะมีแหล่งค้าและแหล่งสูบยาเสพติดประเภทเฮโรอีน จึงสมควรที่ทางตำรวจจะได้จัดการป้องกันปราบปรามโดยเร็ว เพราะเข้าใจว่ายังมีคนจะยังมีผู้มาติดต่อเป็นลูกค้าประจำมากจนทุกที ตามปกติเมื่อมีผู้แจ้งให้ทราบถึงการกระทำผิดใด ๆ ในลักษณะเช่นนี้ เจ้าหน้าที่ของหน่วยจะต้องสืบสวนโดยละเอียดขอทราบหนังสือเพื่อประกอบการขอยืมมือตำรวจดำเนินการแก่ผู้ถูกอ้างชื่อโดยปราศจากความผิดซึ่งเคยมีตัวอย่างอยู่บ่อย ๆ ประกอบกับหน่วยสืบสวนที่ 15 มีใช้ตำรวจฝ่ายกำลัง หน้าที่ที่มีอยู่ประจำได้แก่การสืบสวนและประมวลเรื่องราวอันเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษทุกประเภทเป็นสำคัญ เมื่อสืบสวนได้ข้อเท็จจริงแล้ว พอลงคราวยมีการตรวจค้นจับกุม มักจะต้องขอความร่วมมือจากตำรวจ

ทองหรือหน่วยปรามปรามต่าง ๆ เช่น หน่วยที่ 17 และหน่วยที่ 18 เด่มอ คิงหน จึงต้อง
ระมัดระวังไม่เรื่องหนักมาก

สำหรับกรณีนี้เช่นกัน เมื่อหัวหน้าหน่วยได้ทราบเรื่องราวแล้วในวันเดียวกันนั้น
ได้มีคำสั่งให้ตำรวจตระเวน 1 เป็นผู้นำไปพิจารณาในด้านการสืบสวนออกชนหนึ่ง และต่อมา
อีก 2 วันคือในวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2503 ตำรวจก็ได้มอบหน้าที่ให้กับ ร.ต.ท. ศักดา
รองตำรวจตระเวน 1 เพื่อดำเนินการสืบสวนหาข้อเท็จจริงต่อไป

- รมสืบสวน -

ร.ต.ท. ศักดา เมื่อได้รับทราบคำสั่งแล้วก็ได้ออกทำการสืบสวนพฤติกรรมของบ้าน
คิงถาว ตั้งแต่วันที่ 4 มีนาคม 2503 รายละเอียดในการสืบสวนครั้งแรกของนายตำรวจผู้
มีดังต่อไปนี้

วันที่ 4 มีนาคม ซึ่งเป็นวันแรกที่ได้ออกสืบสวนเรื่องนี้ ร.ต.ท. ศักดาได้เดินทางไปถึง
บริเวณตั้งถาวรในเขตกลางวันประมาณ 11.00 น. โดยที่ไม่เคยได้ยินชื่อมาก่อนเลย
เขาจึงต้องเสียเวลาค้นหาอยู่หลายนาที เพราะที่ปากตรอกก็ไม่มีป้ายชื่อบอกเสียด้วยทั้ง ๆ
ที่อยู่ในเขตเทศบาล ตรอกตั้งถาวรเป็นตรอกเล็ก ๆ แต่มีทางคดเคี้ยวเป็นซอกเล็กซอยน้อย
ออกไปได้หลายทาง บ้านเรือนปลูกไม่เป็นระเบียบและอยู่ในลักษณะแออัดแบบหลัง
เดี่ยวโทรมทั้งหลาย ถึงแม้จะมีบ้านใหญ่ ๆ อยู่หลายบ้าน ประชาชนที่อาศัยอยู่ส่วนมาก
เป็นพวกทำงานหาเช้ากินค่ำและมีการศึกษาค่อนข้างต่ำ พวกผู้ชายหนุ่ม ๆ แต่ละคนที่เขา
สังเกตเห็นดูดีว่ามีลักษณะไปในทางที่เป็นนักเตงอันซพาดไปเสียหมด ส่วนผู้หญิงก็มักทำทาง
การแต่งกายคล้ายกับพวกที่เคยหากินทางใต้แถบนี้มาก่อน เขาได้เห็นบ้านเลขที่ตั้งถาวรอยู่ใน
ลักษณะที่เหมาะสมกับการทุจริตไม่น้อย จากหน้าบ้านจะมองเห็นเหตุการณ์ถึงถนนใหญ่
ขณะเดียวกันก็สามารถเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในซอยแยกอีกทางหนึ่งได้อย่างสบาย เป็น
บ้านที่ค่อนข้างใหญ่หลังหนึ่งเมื่อเทียบกับบ้านอื่น ๆ ในบริเวณใกล้เคียง มีรั้วรอบขอบชิด
แข็งแรง และดูเหมือนจะมีทางออกด้านหลังบ้านไปยังซอยเล็กอีกทางหนึ่งได้ ร.ต.ท. ศักดา
พยายามใช้สายตาเป็นประโยชน์อย่างมากที่สุดแต่ก็ไม่สามารถมองเห็นว่ามีพฤติกรรมใด ๆ
ที่จะล่อไปในทางน่าสงสัยตามคำแจ้งนั้นเลย และโอกาสที่จะสังเกตความเคลื่อนไหวก็ไม่ดี

จะเปิดให้ด้วย เพราะเขาเป็นคนแปลกหน้า พอเดินเข้าไปในตรอกครั้งแรกก็ถูกคนหลายคนจับตามองด้วยสายตาที่ไม่เป็นมิตรเสียแล้ว ถ้าบ้านดังกล่าวมพฤกษารณเช่นที่จริงก็เป็นกว้านเห็นเหตุเกินกว่าจะต้องมีใครพรกพวกคอยเป็นหูเป็นตาให้ตลอดเวลา เขามองหาร้านกาแฟใกล้เคียงที่พอจะนั่งดูอะไรไปเรื่อย ๆ ก็ไม่เห็นมี มออยู่ร้านเดียวตรงปากตรอกซึ่งเมื่อเข้าไปนั่งแล้ว ก็ไม่อาจจะมองเข้ามาในตรอกได้ แต่เขาก็จำเป็นต้องเข้าไปนั่งคมน้ำอัดลมเพื่อคิดหาอุบายต่อไปอยู่ และได้พบความจริงอีกข้อหนึ่งว่า แม้แต่ในร้านกาแฟ ตัวเขาก็เป็นที่น่าสนใจแก่บุคคลหลายคนเพราะมีการจับกลุ่มจับชมมองมาทางเขาบ่อย ๆ แต่ทุกคนมีรูปร่างหน้าตาไกล่ไปทางนักเจตนาพิสดารทั้งนั้น เขาสงสัยนักกว่าพวกคนทำมาหากินอะไรกันในวันหนึ่ง ๆ เขาจึงอยู่ในร้านนั้นพักหนึ่งจึงตัดสินใจกลับไปทำงานที่หน่วย โดยตั้งใจว่าในครั้งต่อไปจะเปลี่ยนเวลามาส่วนน้อยไม่ให้ตรงกับครั้ง

วันที่ 5 มีนาคม ร.ต.ท. ศักดาได้เข้าไปในตรอกหงษ์ฟ้าอีก โดยเลือกเอาตอนกลางคืน เวลา 21.00 น. ตอนกลางคืนตรอกนั้นคนค่อนข้างมีตมมาก การเดินทางต้องระมัดระวังและได้อาศัยแสงไฟที่เปิดไว้ตามบ้านสองข้างทางเท่านั้น เขาเดินผ่านบ้านนั้นไป บริเวณหน้าบ้านมีตมมาก แต่เขาก็ยังแฉะเห็นว่า มีผู้ชาย 2-3 คนเดินเข้าไปในบ้าน และเมื่อมองตามเข้าไปก็เห็นมีคนนั่งอยู่ที่หน้าระเบียงหลายคน ดังนั้นเขาจึงคิดว่าคงจะมากลุ่มมาคิดต่อเรื่องไอระเหย เขาเดินผ่านไปมาหลายเที่ยวจนกระทั่งมีผู้หญิงแก่ออกมายืนอยู่หน้าประตู แต่เขามั่นใจว่าคงไม่มีใครจำกัดขนะท่าทางของเขาได้ เพราะแต่งตัวมาอย่างปอน ๆ ประกอบกับการมาครั้งนั้น เขาได้เข้ามาทางซอยเล็ก ๆ ที่ทะลุไปยังอีกถนนหนึ่งจึงไม่ค่อยถูกสังเกตนานนัก

วันที่ 6 มีนาคม ในตอนกลางคืน ร.ต.ท. ศักดาได้ไปสังเกตการณ์อีกครั้งหนึ่ง แต่ไม่เห็นอะไรที่น่าสงสัยเพราะประตูบ้านปิด เขายังเฝ้าอยู่แถวปากตรอกทำเป็นรอใครสักคนหนึ่งอยู่ประมาณเกือบครึ่งชั่วโมงจึงเดินย้อนกลับไปทางท้ายตรอก แต่ก็ไม่เห็นอะไรทุกอย่างเป็นปกติ

ในวันต่อมา ร.ต.ท. ศักดาได้พบเพื่อนเก่าคนหนึ่ง และได้คุยกันถึงเรื่องยาเสพติดให้โทษด้วย เพื่อนผู้นั้นได้เล่าให้ฟังว่าตนเคยถามถึงเรื่องแหล่งจำหน่ายยาเสพติดจากผู้ที่เขานักสู้บไอระเหยแถมมีความสนิทสนมไว้ใจกันได้คนหนึ่ง ได้ความว่าในตรอกดังกล่าวมี อ้าเภอ

นางพญา มีชายกันมาก แต่เป็นรายย่อย พวกนี้ไปรับมาจากแหล่งชายใหญ่อีกต่อหนึ่ง เช่นที่ตรอกหงษ์ฟ้า เป็นต้น รายละเอียดคนนอกจากนี้ไม่ทราบได้ ชาวเมืองความคุ้นเคยกับ ร.ต.ท. ศักดา มาก เพราะถ้าในตรอกหงษ์ฟ้ามีแหล่งชายยาเสพติดจริงแล้ว ก็คงจะเป็นบ้านเลขที่ 105 นั่นเอง ซึ่งหมายความว่า การสืบสวนจะต้องดำเนินการด้วยความเอาใจใส่และระมัดระวังยิ่งขึ้น โดยมุ่งที่จะให้ได้ข้อเท็จจริงในประเด็นที่สำคัญอันสามารถจะนำไปสู่การตรวจค้นจับกุมต่อไป

ประเด็นที่สำคัญในกรณีนี้คือ

1. ถ้าบ้านดังกล่าวมีพฤติกรรมตามที่สงสัยจริง ขอบเขตการดำเนินงานมีมากน้อยเพียงใด เช่นเป็นแหล่งชายอย่างเดียวหรือเป็นแหล่งผลิตด้วย
2. วิธีการติดต่อจากแหล่งผลิต (ถ้าไม่ได้ผลิตเอง) และการขายให้แก่ลูกค้า ทั้งที่เป็นการขายส่งและขายปลีก ตลอดจนปริมาณที่ขายได้
3. บุคคลผู้ร่วมงานมีมากน้อยเพียงใด และได้แก่ใครบ้าง
4. สถานที่ใช้เป็นแหล่งเก็บซ่อนยาเสพติด ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ในกรณีดำเนินงานอยู่ ณ ที่ใดบ้าง

เช้าวานที่ 8 มีนาคม ร.ต.ท. ศักดา ได้เริ่มลงมือสืบสวนอย่างจริงจังออกครึ่งหนึ่ง แต่ก็ยังไม่พบหลักฐานหรือข้อยืนยันอย่างใดที่แสดงว่าบ้านดังกล่าวมีการค้าหรือเป็นแหล่งต้มไฮระเหยจริง นอกไปจากที่ได้เห็นเด็กหนุ่ม 4 คนยืนคุยอยู่กับหญิงสาวคนหนึ่งหน้าประตูบ้านเมื่อเวลาเดินผ่านไป ตำรวจทุกคู่ของคนกลุ่มนี้ได้จับกุมมาในลักษณะที่มั่วสุมสังสัยและไม่มีมิตร ร.ต.ท. ศักดา เริ่มรู้สึกอดใจอย่างมากรั้งแรกและแน่ใจว่าการสืบสวนครั้งนี้คงจะหาความช่วยเหลือจากคนแถวนี้ไม่ได้เสียแล้ว ถ้าชนเขี่ยปากเฉยบเคียงถามใครเข้าก็ไม่แน่ใจว่าจะไปเจอพวกเดียวกันเขาหรือไม่ ถ้าเป็นเช่นนั้นตนก็คงจะเคราะห์ร้ายมากทีเดียวทั้งในด้านผลงานและสงสาร หลังจากได้เข้าไปนั่งสังเกตการณ์อยู่กับเครื่องดื่มในร้านกาแฟปากตรอกเพื่อคิดหาช่องทางต่อไปใหม่ แดงกนกชนคิดว่า ตอนที่เดินผ่านเขาออกในตรอกนี้ ได้เคยสังเกตเห็นบ้านที่มั่วสุมลักษณะเป็นหอพักอยู่ 2 หลัง หลังหนึ่งอยู่ใกล้เคียงกับบ้านดังกล่าวมาก ซึ่งแต่มีบ้านเล็กๆ หลังหนึ่งคนอยู่เท่านั้น ถ้าหากมีห้องว่างจะได้เข้าไป

อยู่ช่วงระยะเวลาหนึ่ง คงจะทำให้สามารถสังเกตพฤติกรรมได้สะดวกขึ้น ทั้งยังทำให้รู้จัก
 คนเดียวกับคนแถวหน้าอื่นอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนครั้งเป็นอย่างมาก ดังนั้น ร.ต.ท.
 ศักดา จึงได้เข้าไปติดต่อเจรจากับเจ้าของหอพักโดยอ้างว่าตนเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย มี
 ภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด ขณะอาศัยอยู่กับเพื่อน แต่รู้สึกอดอยากจึงอยากจะแยกออกมาอยู่
 ทางหาก โดยยืมว่าตนมีหอพักราคาถูกให้เช่าจึงอยากจะได้ไว้สักห้องหนึ่งซึ่งตนคิดว่าได้ผล
 เพราะปรากฏว่ายังมีห้องว่างอีก 2 ห้องในอัตราค่าเช่า 150 บาทต่อเดือน ร.ต.ท. ศักดา จึงได้
 ขอของไว้ 1 ห้องโดยบอกว่างอีก 2-3 วันจึงจะมาพัก

หลังจากนั้น ร.ต.ท. ศักดา ได้กลับไปยังหน่วยสืบสวนที่ 15 และได้นำเรื่องนั้นเข้าปรึกษา
 กับตำรวจตรีแผนก ซึ่งก็ได้รับความเห็นชอบด้วยโดยตำรวจตรีได้สั่งให้เขาทำรายงานเสนอ
 หัวหน้าหน่วยเพื่อแจ้งผลการสืบสวนแล้วส่งขึ้นหนังสือ พร้อมกับอ้างเหตุผลขออนุมัติเบิกค่า
 ใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจ

ร.ต.ท. ศักดา ได้เขียนรายงานดังกล่าวให้กับตำรวจตรีเพื่อนำเสนอต่อหัวหน้าหน่วยใน
 วันนั้น และในวันรุ่งขึ้นก็ได้รับอนุมัติตามความประสงค์ ดังนั้นภายหลังจากได้ผ่านพิจารณา
 อนุมัติเรียบร้อยแล้วการเบิกจ่ายเงินที่ต่อของผ่านบุคคลหลาย ๆ คน จนกระทั่งเรื่องฉบับแท้จะ
 กลายเป็นเรื่องเปิดเผยแล้ว ในวันที่ 10 มีนาคม จึงปรากฏว่าหอพักดังกล่าวแห่งนี้ได้มี
 โอกาสต้อนรับน้องใหม่ซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยหนุ่มโสดไว้ 1 คน และสถานที่แห่งนี้เอง
 ที่ ร.ต.ท. ศักดา ได้ใช้เป็นประโยชน์อย่างมากในการสืบสวนพฤติกรรมต่าง ๆ ในตลอดระยะเวลา
 เวลาเกือบ 2 สัปดาห์ ก่อนที่เขาจะเสนอรายงานสรุปผลการสืบสวนต่อผู้บังคับบัญชา

- ข้อเท็จจริงที่ได้จากการสืบสวน -

เพื่อที่จะให้ท่านผู้อ่านได้แลเห็นภาพพจน์ของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในระหว่างการปฏิบัติ
 งานสืบสวนเรื่องนี้โดยชัดเจนและกว้างขวางยิ่งขึ้น จึงขอเสนอเรื่องราวละเอียดจากบันทึกสำนวน
 ของ ร.ต.ท. ศักดา ผู้ได้รับมอบหมายหน้าที่ในการสืบสวนมาลงไว้ดังต่อไปนี้

... เช้าวันที่ 10 มีนาคม เรากับเพื่อนได้ช่วยกันหอบเสื้อผ้าและที่นอนเข้าไปในบ้าน
 หลังนี้ สังเกตดูคว้านแล้วไม่อยู่ในลักษณะหอพักแต่เลย น่าจะเคยเป็นช่องโง่เกณฑ์มาก่อน
 ทั้งเจ้าของหอพักซึ่งเป็นหญิงวัยกลางคนก็ช่างมีลักษณะเหมือนแม่เจ้าประจำของเสียเหลือเกิน

ผู้ที่พักอยู่มทบชายและหญิง ทั้งที่เป็นสามีภรรยาและที่เป็นโสด แต่ผู้ทมิเด็กเล็ก ๆ ทางหอพักไม่ยอมรับเพราะเกรงจะทำควมว่าคาญให้กับคนอื่น ผู้ชายซึ่งมีอยู่ 5 คนล้วนแต่ทำงานในการช่างฝีมือ เช่น ช่างก่อสร้างและช่างตัดผม สำหรับผู้หญิงแต่ละคนก็พักอยู่กับสามีและอยู่ตัวคนเดียว เท่าที่สังเกตดูท่าทางเขาเรื่องมาก ฟังคำพูดแล้วบางครั้งเราก็งงอาย พอตกดึกถ้าไม่ไปไหนก็นั่งล้อมวงเล่นไพ่กันเป็นกิจกรรม เล่นกันไป ตากันไป ทั้งสนุกและทงน่ารำคาญ เราเริ่มรู้สึกสังสารตวเองที่รันทดเข้ามาแท้ ๆ แต่ใจหนึ่งก็เห็นว่าเป็นการดีแล้วที่จะได้มีโอกาสศึกษาชีวิตในแนวแปลกออกไปเสียที ... ในวันนี้ยังไม่สังเกตเห็นสิ่งใดที่ใหม่และน่าสนใจต่อกรรดับส่วนมากกว่าที่เคยเห็นมาแล้ว และก็ยังไมกล้าเอ่ยปากถามไถ่ให้ไต่ถามด้วย

วันที่ 11 มีนาคม เราคืนแต่เช้าเพื่อไปทำงานที่หน่วยควบคุมปกติ ตอนจะออกจากบ้านเห็นมีคนเข้ามาคุยกับเจ้าของหอพัก 2 คน เป็นสาวใหญ่คนหนึ่งและชายหนุ่มอีกคนหนึ่ง ได้ทราบวาทงสองคนอยู่ในบ้านที่เราเคยเผาคฤหาสน์อยู่ ผู้หญิงชื่อนางดมัย สามีกำลังอยู่ในคุกโดยมีข้อหาเป็นอนธพาด ส่วนผู้ชายชื่อนายวันเป็นน้องเขยของนางดมัย มีนิสัยเอะอะชอบในทางนักเลงและไม่มีอาชีพที่แน่นอนอะไร ตัวนางดมัยนั้นท่าทางเป็นคนคล่องแคล่วมาก นัยว่าเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการเลี้ยงครอบครัวพี่น้อง ในขณะที่สงสัยนักกว่าทำไมมาหากินอะไรกันแน่ ตอนเราลงมาใส่รองเท้าข้างล่าง สังเกตเห็นคนทั้งคู่จ้องมองดูเราอย่างสนใจ คงจะเห็นเป็นคนแปลกหน้าที่ไม่น่าไว้วางใจ ตอนออกจากบ้านไปชั้นรถเราสงสัยว่าจะมีเด็กหนุ่มคนหนึ่งสะกดรอยตาม แต่เราไม่แสดงอาการอย่างใด พอเราขึ้นรถแล้วหันกลับมามอง จึงเห็นถนนควาเป็นเด็กที่อยู่ในบ้านนางดมัยนั่นเอง

ในตอนเย็น หลังจากเลิกงานเราได้เห็นเหตุการณ์ที่เผาคอยอยู่เป็นครั้งแรก หอพักของเราอยู่ทางด้านหน้าของบ้าน มองออกไปทางด้านข้างถึงแม้จะไม่เห็นบริเวณภายในของบ้านดังกล่าวเนื่องจากมีบ้านอีกหลังหนึ่งบังไว้ แต่ก็สามารถมองเห็นเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในแถบบริเวณหน้าบ้านได้โดยชัดเจน ขณะที่ยืนอยู่หน้าต่างในชั้นแรกได้สังเกตเห็นเด็กหนุ่มยืนเตร่อยู่ตรงหน้าบ้านดังกล่าว 2 คน เป็นเด็กที่เคยเห็นเข้า ๆ ออก ๆ บ้านนั้นเสมอและเข้าใจว่าจะพักนอนอยู่ในบ้านด้วย ขณะนั้นเองจึงได้สังเกตเห็นคนแปลกหน้าเดินเข้ามาหาเด็กหนุ่ม

ทั้งสอง ชุบชิบกันอยู่ครู่หนึ่งแล้วถอยเงินให้พระมกับริบเอาของกระดาษเล็กๆไป ในช่วงระยะเวลาครึ่งชั่วโมงเราได้แต่เห็นเหตุการณ์ในท่านองตง 5 ราย บางคนพอมองถึงก็ไม่พูดไม่จาอะไร ได้แต่ยื่นเงินให้และรับของไปเฉย สำหรับของพนันอยู่ที่ตงเด็กหนุ่มคนหนึ่งในตงคนนั้นได้ไว้ในห่อกระดาษขนาดฝ่ามืออีกทีหนึ่ง ในเวลายังมีคนเดินเข้ามาในตรอก ถ้าไม่ใช่คนแถวนั้นผู้ชายก็จะรับเอาห่อของยัดได้เข้าไปตามซอกกรวดของบ้านข้างเคียงและทำเป็นยืนคุยกันอย่างขรึมตา เป็นการบ่งก้นดวงหน้าในเมื่อถูกตรวจค้นตามตง พอมันมาขอชิงตงมากจำหน้ากันได้จึงจะคงออกมาขายอีก นับเป็นวิธีหลบตาพอตัว ผู้มาขอเทาทเห็นในตงนั้น มีตงเด็กหนุ่มและผู้ใหญ่ ทั้งๆที่แน่ใจว่าตงที่ขอขายก้นอยู่นั้นจะต้องเป็นเฮโรอีนอย่างไม่มีปัญหา แต่เราก็ยังอยากจะได้เห็นโดยใกล้ชิดจึงซนจึงทำทีเป็นเดินผ่านเข้าไปใกล้ๆ ขณะนั้นเด็กหนุ่มอยู่ด้วยก้นประมาณ 5—6 คน และกำลังมีการซื้อขายกันอยู่ เราได้เห็นตงเงินค้ำอย่างชัดเจนในลักษณะแคบชุดได้อยู่ในของกระดาษเล็กๆทีหนึ่ง พอเราเดินผ่านไปอย่างไม่มีเรอรัด คนกลุ่มนั้นก็ระงกกันทีเพราะเรายังเป็นคนแปลกหน้าสำหรับตงอยู่มาก มีการขทานและสะกิดกัน แต่เราทำเป็นไม่สนใจ เดินเลยออกไปทางปากตรอกเพื่อหาอาหารมอเย็นรับประทาน ในตอนเช้าร้านอาหารแล้วจึงได้รู้ความเด็กหนุ่มคนหนึ่งในกลุ่มนั้นสะกิดรอยตามมา พอเห็นเราเข้าร้านอาหารก็เลยทำเป็นยืนเฝ้าอยู่หน้าร้านสักครู่หนึ่งจึงเดินกลับไป ในที่สุดก็เป็นอันแน่ชัดแล้วว่าบ้านดังกล่าวค้ายาเสพติดจริง แต่จะมีกิจการใหญ่โตเพียงใดนอกไปจากที่ใดพบเห็นนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องสืบดูกันต่อไป

ในตอนกลางคืน เราตามหญิงคนรับใช้ในห้องพักถึงเรื่องอาชีพของนางฉมัยและนายวัน แต่ก็ได้รับคำตอบว่าไม่รู้ แลมยังยืนยันถามเราเสียอีกว่าจะรู้ไปทำไม เล่นเอาเราต้องเสไปว่าที่ถามก็เพราะเห็นมีคนเขาออกก้นมาก นึกว่ามอโรกัน ซึ่งก็ได้รับคำอธิบายว่าบ้านนั้นเขามพนองมาก ที่อยูบ้านขณะนั้นคงดับก้นคนแล้ว ทั้งเป็นคนกว้างขวางเพื่อนฝูงก็เคยมากหน้าหลายตา คำตอบในลักษณะนี้ทำให้เราเห็นว่าแม้แต่การจะถามคนในห้องพักเองก็จะต้องระวังเสียแล้ว เพราะทุกคนล้วนแต่คุ้นเคยชอบพอกับนางฉมัยและครอบครัวทั้งสิ้น

วันที่ 12 มีนาคม วันนั้นเป็นวันเสาร์ เราขอมเสียสละงคเที่ยวโดยตั้งใจว่าจะคอยดูเหตุการณ์สัก 1 วันเต็มๆ และนับได้ว่าเป็นประโยชน์คุ้มค่าจริง ความจริงในระยะ 2 วัน

เราได้หลักฐานเพิ่มเติมจนอีกไม่นานจนเกือบพอที่จะรายงานผู้ใหญ่ได้แล้วด้วยซ้ำ แต่ใจรัก
 นักสังคมวิทยาจะดูพฤติกรรมรอบด้านของพวกค้าของผิดกฎหมายว่าเป็นเช่นใดบ้าง ในวัน
 ตึงแค่เช้า 7 นาฬิกา พอมองออกไปทางนอกหน้าต่างก็เห็นเด็กหนุ่มหน้าเก่านางชยทมาวาย
 หน้าบ้านนางฉมย และมีพวกชยาหนุ่มบางแกบ้างเข้ามาซื้อเป็นพัก ๆ ตั้งเกตุพวกคนเดินเข้ามา
 ทางปากตรอก แต่จากัดเดินเลยไปทางท้ายตรอกเพื่อแยกเข้าชยอื่นต่อไป เราได้เห็นคนจีน
 ทำทางเป็นอาเตี้ย 2 คนเข้าไปในบ้าน คนหนึ่งนั้นพอเห็นหน้าเราจ๋าได้ทันท่วงทีก็รีบเดิน
 กับการคำนับมาแล้วครึ่งหนึ่ง แต่จ๋าซื้อไม่ได้ เราออกไปนั่งกินกาแฟที่ปากตรอก สักครูใหญ่
 ก็เห็นคนทั้งสองเดินออกมา มีกระเป๋าล้อผ้าใบออกมาด้วย เราสงสัยว่าในนั้นคงจะเต็มไปด้วย
 แคปซูลไฮระเหยเป็นแน่ แปลกใจว่าทำไมชาวบ้านในตรอกจึงไม่เห็นมีใครสนใจในพฤติกรรม
 ของบ้านดังกล่าวเลยเลย จากัดเรามาเองเข้าไปข้างในบ้าน ก็เห็นว่ามีผู้ชายวัยกลางคน
 อีก 2 คนกำลังพูดคุยอยู่กับนางฉมยอย่างเอាកารเอางาน เด็กหนุ่มที่นั่งชวยยาได้พุดคุย
 หน้าบ้านหรือตามของดูเรา พร้อมกบขมอย่างแบบฉบับนักเลง

ตกตอนดึก พวกผู้หญิงในหอพักตงบอนไฟเถื่อนกันอีก เราเห็นนางฉมยเข้ามาเดิน
 ด้วยจิ้งจอกมองบ้างเพื่อต้งนท รู้สึกว่านางฉมยเป็นคนคุยสันนุกมาก เวลาเดินไฟก็กล้าได้
 กล้าเตี้ย เราแกล้งถามว่าเดินไฟกันบ่อย ๆ แบบนี้ไม่กลัวตำรวจจับบ้างหรือ ก็ได้รับคำตอบจาก
 นางฉมยว่า แถวณไม่มีใครกล้ามาทำอะไรหรอก เราเลยกระซำคือไปว่า ถ้าจะเป็นนักเลงใหญ่
 กระมัง ซึ่งก็ได้รับคำตอบในทำนองเดียวกันอีกว่า ใหญ่หรือเล็กก็รับรองว่าตำรวจมาได้
 อยู่แถวณ จะไม่มีใครกล้ามารบกวนข่มเหงหรือทำตทาคอยเป็นอันตราย ถ้างงแถวณขมมากขอ
 ให้บอกจะจัดการให้เอง นับว่าน่าคิดดีเหมือนกัน

ตอนหัวค่ำเราชวนนางไฟเราะซึ่งพักอยู่ในหอพักเดียวกันและทำทางออกจะเป็นคนใจ
 นักเลงอยู่สักหน่อย คุยถึงเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับหอพักและบ้านข้างเคียง ได้รับความรู้
 เพิ่มเติมว่าบ้านนางฉมยนั้นมอทธิพลทางนักเลงมาก ส่วนนางฉมยเองเข้าคุกอยู่บ่อย ๆ จนเป็น
 ของธรรมดา น้องชายแต่ละคนก็เกะกะเกรไม่ชอบทำมาหากิน นอกจากนั้นบ้านใกล้เรือนเคียง
 ก็เป็นญาติพี่น้องกันเต็มมาก พวกหนุ่มนักเลงแถวณนักจวนแต่เป็นลูกน้องของส่วนนางฉมย
 ทั้งต้ง แต่พอเราถามเข้ามาพุดถึงอาชีพอันแท้จริงของครอบครัวนั้น นางไฟเราะก็ตอบว่าไม่รู้

ตามเคย และยังมีแถมเตือนเราว่าอย่าไปสนใจดีกว่า คนแถวนี้เขายังไม่มีใครเอาใจได้ด้วยเลย
 ดีไม่ดีจะอยู่ที่ไหนไม่ได้ เราทำเป็นหัวเราะและบอกว่าเคยอยู่และคบหาดีมากกับพวกนี้แหละ
 นานมากแล้วแม่แต่การค้าฝิ่นก็ยังเคยทำ จึงพอจะรู้อะไรได้อยู่ มาอยู่แถวนี้ไม่กี่วันจึงรู้ว่ามีการ
 ขายยาเสพติดกัน คราวนั้นนางไพเราะจึงยอมให้เราฟังว่ามีการค้ากันจริงและทำกันมานานแล้ว
 ด้วย พวกที่มาซื้อของที่ไหนไปส่งเองและนำไปขายต่อ ที่ขอปลอกเพียงหนึ่งหรือสองแคบชุดก็
 มักจะมีเด็กคอยขายอยู่หน้าบ้านเป็นเวลาดำ คือในตอนเช้าก่อน 9.00 น. และในตอนเย็นประมาณ
 17.00 น. ในเวลาอันสั้นบางวันเป็นครึ่งคราวดต่อดวงวัน ระหว่างที่ขายถ้าเห็นคนแปลกหน้าเข้ามา
 ในตรอกก็จะรีบเอาห้อยขายตเขาไปตามซอกตรอกบ้านข้างเคียงหรือโยนทิ้งลงไปใต้กระถางขยะ
 หน้าบ้านและทำเป็นย่นคู้ก้นเสียดซึ่งเหตุการณ์ที่นางได้เห็นมาแต่ก่อน สำหรับคนที่มา
 ขอซื้อเป็นจำนวนมากหน่อยก็จะเข้าไปในบ้านติดต่อกับนางสมัยโดยตรงเลยทีเดียว ดังนั้น
 ภายในบ้านจะต้องมีทเกบยาเสพติดอย่างแน่นนอน ส่วนตามตรอกนางสมัยและตรอกอื่น ๆ ก็มัก
 อยู่เต็มมือเพื่อสะดวกในการขายให้กับพวกที่มาซื้อขยับเล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะพวกนี้มกชอบดลอดวงวัน
 เราถามต่อไปว่าทำไมคนแถวนี้ไม่รู้จักหรือ และทำไมจึงไม่มีใครบอกตำรวจ ซึ่งนางไพเราะ
 ก็ตอบบอกว่า ส่วนมากก็รู้จักแต่บางท่งนั้น แต่ไม่มีใครสนใจ เพราะเห็นว่าตัวเองไม่ได้มีส่วน
 ได้เสียอะไรด้วย และถึงแม้จะสนใจขึ้นมาบ้างก็ไม่มีใครกล้าพูด เพราะคนแถวนี้ส่วนมากถ้วนแต่
 เป็นพวกเขา และข้อสำคัญตำรวจของตก็ยังไม่เป็นพวกเดียวกันเสียด้วย ยิ่งเคยเห็นพวกตำรวจ
 ขนุนน้อยบางคนเข้ามาหา บางทีก็มาซื้อขยับเองด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นถึงจะมีใครไปบอกตำรวจ
 ก็คงจะไม่สู้ได้ประโยชน์อะไรขึ้นมา ถ้าเป็นตำรวจหน่วยปราบแห่งอื่นอาจจะว่าไม่ถูก

วันที่ 13 มีนาคม วันนั้นผมออกไปในหอพักออกตามเคย ระหว่างที่เล่นกันอยู่ เราได้เห็น
 เหตุการณ์อันชวนสลดใจอย่างหนึ่ง เวลาผ่านไปสักครึ่งชั่วโมง ๆ ที่ข้างโรงหอพักผมช่วย
 กลางคนรูปร่างผอมเหลืองแดงตัวปอน ๆ คนหนึ่งนอนมุดงูเล็ก ๆ อยู่ สายตามองเข้ามาใน
 หอพักอย่างระหือย ที่แรกนึกว่าเป็นพวกขอทาน แต่ทว่าแท้เป็นคนทศตเศโรอันอย่างแรง ตัวเอง
 ไม่มีเงินขอ มาขอซื้อเชือกบ้านนางสมัยก็ถูกไล่ออกมา พอคืนแรกเขามาบอกนางสมัยซึ่ง
 กำลังนั่งเล่นไฟอยู่ในหอพัก ก็ถูกตำสั่งไปว่า ของมีไว้ขายไม่ใช่ให้ฟรี ๆ ไม่มีเงินชอกงแดง
 ไปเสียให้สิ้นเรื่องสนราว เราฟังดูแล้วก็รู้สึกสงสารเต็มประดา ในบรรดาผู้หากินทางทุจริต

แบบนแฝง จะหาความนึกคิดทางด้านศีลธรรมนัยากนัก ตอนแรกที่เขายังไม่เคยสู้บงเคย ให้สู้บพริด้วยซ้ำ แต่พอเขาคกเป็นทาสของมันเป็นอย่างงใจงไม่ชนแฝง กตบได้ทชุดเลอชชุดเนอ เขาจนหมดคคังเป็นราย ๆ ไป พวกนักหาเงินชอไม่ได ก็ถกเด็กชโมยน้อยก้อชชญากรรม ใต้งาย ๆ นับเป็นภัยแก่งังคมอย่างง

ตกมาถึงตอนนรู้ดีกกว่าใคร ๆ พวกนี้ไว้วางใจเรามากชนและเชื่อกันดีนทว่าเราชอ ส้มคักคเป็นนคคักชามหาวิทยาลัย และไม่มีพิษสงอย่างใดเลย เตนไฟควงใดก้มกจะเลอ ไม่เคยได้ การพุดจาระหว่างกันจึงเป็นไปอย่างเบ็ดเผยงชน แต่พวกถุกถ่มของนางตมัย ยังกมองคเราอย่างไมค้อยเป็นมิตรชอความเดิม ตอนบ้ายเราก้อชโอกาตเดินเข้าไปคูกกับนาง ตมัยในบ้าน ดังเกตุคนในบ้านไม่พอใจกัน แต่เราทำเป็นไมดังเกตุเห็น นังคชออยู่ประมาณ 10 นาทีกมคนมาหานางตมัย เห็นนางตมัยเดินเข้าไปในห้อยชางในห้อยหนงชงคหเมอนจะเป็น ห้อยนอนของนางตมัยเอง ชากถ่มชอกมานางตมัยหีบเขาห้อยกระตาศขนาดชองบหรือชอกมา ให้ คน ๆ นันรับไปพริชอมกับมอบเงินให้ 200 บาท เราทำเป็นไมเห็นและไมดังใจอะไรทงตั้ง แต่เป็นอนันว่าแนใจได้แตงว่าภายในบ้านหนงจะคองมถถานทเก็บยาเลพคคชอไมน้อยกว่าหนึ่ง และคงจะเป็นจันจนไมน้อยนค

วันที่ 15 มีนาคม ดังแต่เราเราได้เห็นภาพอนัน่าสดใจอคควงหนง คราวนเป็นเด็ก นคเรียนอายุประมาณ 15-16 ปีถ่มหนึ่ง ได้กางเกงชาดัน และคตมมเกรียนทุกคน ทงหมด เขาชอชอกมายนชชออยู่หนาบาน ชอแตงกแจกจ่ายกันเลยทเดียว ใจเรารู้ดีกดังงดาร์และทุเรค เขามาก ๆ ไมทราวถ้าผู้ปกคอรอรู้เขาจะว่าอย่างไร เราคคดังใจเขาในคอนนนี้เลยว่าเห็น จะคองรับรายงานให้ผู้ใหญ่ทราวเลยท เพราะยงชนปล้อยไว้ราชฐรผู้เบบบัญญัติจะคองคก เป็นทาสคความเลวร้ายของยาเลพคคคนเพิ่มชนชอกมากคคมาก

ในคอนชอกจากบ้านไปทางาน ได้พมกับคนทเคยรู้จักคนหนงตรงหน้าปากคชอก เป็น ชาราชการชนคตาง ๆ อยู่ทกระทรวงแห่งหนงมชอว่าอนันค ถามไปถามมาได้คความว่าบ้านอยู่ คคคกับบ้านนางตมัยนเอง แต่อยู่ทางคานหนงบ้าน เวลาเขาชอกกเดินทางชอยเล็ก ๆ อคทาง หนง จึงยงไมเคยเห็นหน้ากัน เขาชอนเราเข้าไปคชอในร้านกาแพทอยู่ทางชอกไปและได้ ปรบทุกชกับเราดังพคคการณค้ายาเลพคคชองบ้านคคกถาดด้วย โดยเขาปรารภชนมากอนว่า

อยากจะให้เราช่วยจัดการเพราะตัวเขาเองก็ราคาแพงอยู่มาก จะอะอะกักตวงเพราะที่บ้านมด
 เขาเป็นผู้ชายที่เป็นผู้ใหญ่อยู่คนเดียวเท่านั้น นอกนั้นแต่เด็กแต่ละคนแก่ แต่กตของดงปาก
 ดงเบ้งได้มากอยู่ดี ตัวเขาเองเคยเข้าไปหาตำรวจตำรวจของที่มาครงหนงแดงเมื่อ
 ประมาณ 3 เดือนก่อนหน้านั้น แต่ตำรวจบอกว่าได้สั่งให้พวกลูกน้องมาคอยตรวจตราอยู่เดี๋ย
 งามพฤติกรรมดังกล่าวจริงก็คงจะรายงานให้ทราบแล้ว เราถามแต่ว่าเคยโทรศัพท์ไปที่หน่วย
 ดับสวอนท์ 15 หรือไม่ ก็ได้คำตอบว่าไม่เคย จากปากคำของอนันต์ เราได้รู้ข้อเท็จจริงอันเป็น
 ประโยชน์อีกมากทั้งในด้านผู้ร่วมมือในการค้ายาเสพติดและพฤติกรรมอื่น ๆ อีก

ตามคำบอกเล่าของอนันต์ บ้านดังกล่าวไม่ได้เป็นแหล่งที่ทำการผลิตยาเสพติดเอง แต่
 เป็นแหล่งขายที่ค่อนข้างใหญ่แห่งหนึ่ง มีทั้งชายปลัดและชายดงเป็นจำนวนมาก แต่จะรับมา
 จากที่ใดก็ยังไม่ทราบแน่ ในขณะเข้าใจว่าตัวนายทุนจะเป็นคนจีนพูดจาไม่ค่อยชัด เพราะ
 เคยเห็นมาหาทางฉมัยคอนเข้ามาดบ้อย ๆ สถานที่เก็บยาเสพติดมีอยู่หลายแห่งภายในตัวบ้าน
 เช่นตามขอบฝา ขอบบันไดชั้นบนซึ่งทำเป็นแผ่นกระดานซ้อนกันอย่างแนบเนียน ตลอดจนใต้
 ฐานบ้านในลักษณะอยู่ในถ้ำหรือห่อกระดาษที่ขยทง อนันต์บอกว่าที่รู้ตัวเพราะได้พยายามแอบดู
 พฤติกรรมอยู่เสมอและเห็นว่ามนุษย์พวกนี้ร้ายกาจมาก ทำให้คนดี ๆ ต้องเสียมากต่อมาก
 แล้ว พวกเด็กหนุ่มที่เห็นเข้า ๆ ออก ๆ หรือยืนจับกลุ่มกันในตรอกดงนแต่ดื่บไอระเหยทั้งน
 และทำหน้าที่เป็นลูกสมุนของนางฉมัยและสามีไปในตัว พวกนี้ส่วนมากได้สูบบุหรี่ เพราะในขณะ
 เดียวกันก็ได้ช่วยทำหน้าที่ขายและหาลูกค้าให้ด้วย พอตกเข้าหรือหวนคำพวกนี้มักจะมาชุมนุม
 กันที่บ้านของนางฉมัยซึ่งใช้เป็นสถานที่สูบบุหรี่ในครัว ปรากฏว่าพวกนี้มีความจงรักภักดีมาก
 เพราะถ้าตัวออกห่างเมื่อใดก็หมายความว่าไม่มาสูบบุหรี่ ถ้าจะหาซื้อเองก็เปลืองเงินมากใน
 เมื่อแต่ละคนไม่ได้มาซื้ออะไรที่แน่นอน คิดถึงอนาคตของพวกนี้แล้วเศร้าใจจริง ๆ ที่ร้าย
 ไปกว่านั้นคือเรื่องการค้าลูกค้า กล่าวคือ มีการชักชวนหลอกล่อและบางครั้งถึงกับบังคับ
 พวกที่ตกเป็นเหยื่อส่วนมากได้แก่พวกกรรมกรและพวกนักเงื่อนขพาตด้วยกัน พวกกรรมกร
 เชื้อในลัทธิพศุณว่ายาเสพติดสามารถเพิ่มกำลังขาและผ่อนคลายการปวดเมื่อยจากการทำงาน
 หนักได้คั่นก ส่วนพวกนักเงื่อนขพาตตกคักมกเนื่องมาจากเป็นพวกเดียวกัน ถ้าไม่สูบบุหรี่เขาก็ไม่ได้
 สำหรับพวกนี้เรียนกมก็จะถูกหลอกล่อจากเพื่อนฝูงที่เป็นผู้ใหญ่กว่าว่าสูบบุหรี่แล้วดมองได้เก่ง

กล้าชนกว่าเกือกมาก ทั้งไม่มีอันตรายร้ายแรงแต่อย่างใด ในตอนแรกก็มีของฟรีให้ทดลองก่อน พอคิดแล้วจึงมีการคิดเงินกันอย่างทารุณ สำหรับพฤติการณ์ด้านอื่นเท่าที่ทราบ เกี่ยวกับสถิติการจำหน่ายเฉลี่ยตกวันละไม่ต่ำกว่า 60 แคปซูล คิดเป็นเงินไม่น้อยกว่า 600 บาท ในจำนวนนี้ครึ่งหนึ่งถือเป็นกำไร นับว่าเป็นรายได้ที่ไม่เลวเลยทีเดียว ผู้ดำเนินการทั้งหมด นอกจากตัวนางตมัยซึ่งเป็นหัวหน้าแล้ว ก็มีนายฉนวนของเขย นางเดือนซึ่งเป็นแม่ นางตมัย นายแสงชัยและนายจำตองน้องชาย ส่วนลูกมือภายนอกที่ท่าศกัญญ์ก็มีนายด้วงดี นายประกอบและนายจุ่น สำหรับยาเสพติดนั้นตัวนางตมัยเป็นผู้ไปเอามาจากท้องถิ่นด้วยตนเอง แต่บางครั้งก็ให้นายด้วงดีหรือนายจุ่นไปแทน เราได้ถามถึงเรื่องอื่นๆ อีกจนเกือบได้เวลางานจึงแยกกันโดยเขาสัญญาว่าพรุ่งนี้เขาจะนำแผนที่บ้านแดงทางเข้าออกและแหล่งเก็บซ่อนยาเสพติดมาให้ด้วย

ในตอนค่ำเราได้คุยกับนางไพเราะอีก และได้สอบถามเรื่องราวเกี่ยวกับยาเสพติดของนางตมัย โดยเราบอกว่าเป็นใจเพราะมีเพื่อนฝูงและคนรู้จักอยู่หลายคน บางทีจะลองคิดหาทางติดต่อขอรับจากนางตมัยเพื่อไปขายเอากำไรอีกต่อหนึ่ง ในระยะนี้แม้เราจะรู้จักมักคุ้นกับทุกคนในบ้านแดงก็ตาม แต่ไม่มีใครเคยปากเจ้าเรื่องนี้ให้เราฟังเลย รู้สึกว่าไม่มีการสนใจกัน รวมทั้งอาจจะเกรงกลัวพยานของนางตมัยมากด้วย แม้แต่ตัวเจ้าของหอพักเอง เราเลยไม่กล้าถามอะไรทั้งสิ้น มีแต่นางไพเราะคนเดียวที่กล้าพอที่จะมาพูดคุยด้วย นางไพเราะได้เล่าให้ฟังในครั้งนั้นว่าพรรคพวกที่ช่วยขายยาเสพติดให้นางตมัยมีด้วยกันหลายคน นอกจากพวกเด็กหนุ่มที่เห็นแดงยังมีคนภายนอกอีกโดยมารับจากนางตมัยเอาไปขายที่อื่น ได้เงินมาแล้วก็ได้อุ่นแบ่งเป็นเปอร์เซ็นต์ตอบแทน ทั้ง ๆ ที่ทางการได้คอยกวาดจับปราบปรามและโฆษณาให้ประชาชนรู้ถึงความเดรัจฉานของยาเสพติด แต่พวกนั้นก็ยังขายได้เป็นจำนวนมากทุกวัน และหาตุ๊กตาใหม่ ๆ ได้เสมอ เนื่องจากมีวิธีการขายและการชักชวนแปลก ๆ และมักจะรอดตาเจ้าหน้าที่ไปได้ ในการโฆษณาชักชวนนั้น ถ้าเป็นพวกที่ติดยาเสพติดอยู่แล้วก็ทำได้ง่ายมาก เพราะคนพวกนี้ถึงอย่างไรก็อยากจะได้เงินอย่างใด ถ้ามีคนมาคอยกระตุ้นเตือนอยู่เสมออีกก็จะอดไม่ได้ ส่วนพวกที่ยังไม่เคยเสพติดของใช้เสพติดประเภทต่าง ๆ หลอดถือเป็นต้นว่า

1. สำหรับบุคคลที่ยังไม่เคยเจ็บ โดยเฉพาพวกวัยรุ่น ก็มีวิธีทำให้เห็นว่าเป็นของโก้ และให้ประโยชน์หลายอย่าง เช่นทำให้สมองแจ่มใส ทำให้จิตใจกล้าหาญ และทำให้มีความทนทานในทางร่วมประเวณี ทั้งไม่ใช่ยาเสพติดแต่อย่างใด ถ้าเป็นคนจิตใจเข้มแข็งแล้วจะเลิกเมื่อใดก็ได้ ผู้ที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็เชื่อยอมทศลงคุณ และเห็นว่าเป็นความจริงในขั้นแรก ทำให้อยากทดลองเรื่อย ๆ หนักเข้าก็คิดเลิกไม่ได้ เขากำหนดของสวรรค์ที่ขึ้นไปแล้วหาทางกลับลงมาไม่ได้

2. พวกร่างกายและจิตใจปรี๊ด หรือพวกมีโรคประจำตัวมักชอบเชื่อว่ายาเสพติดสามารถบำบัดรักษา สร้างความเข้มแข็งสดชื่นและบรรเทาความเจ็บปวดได้เป็นอย่างดี

3. สำหรับพวกที่เสพติดอยู่แล้วก็มีวิธีโฆษณาให้เห็นว่า ความที่ทางการแพทย์ได้เปิดสถานที่บำบัดผู้ติดยาเสพติดขึ้นนั้นไม่ได้ให้ประโยชน์อะไรแก่ผู้รักษาเลย เขายังจะต้องเสียเงินออกด้วย เมื่อออกมาแล้วก็ยังเลิกไม่ได้อยู่ดี

4. มีการ์โฆษณาได้ร้ายผู้ใหญ่ในวงราชการว่า บางคนเป็นผู้อยู่หลังฉากการค้ายาเฮโรอีน เพราะฉะนั้นเมื่อผู้ใหญ่ทำได้ก็ไม่ได้เห็นแปดอะไรที่ประชาชนจะค้าหรือสูบบ้างไม่ได้ นอกจากนี่ยังมีการปลุกยอเยือกหลายอย่าง นางไฟเราะซึ่งอดีตเคยเป็นโสเภณีมาก่อน แต่ขณะนั้นกลับควงหนีมาประกอบอาชีพเป็นแม่ค้าขายของอยู่ที่ตลาดใกล้เคียง ได้เด่าว่าก่อนหน้านั้นเคยช่วยนางสมัยขายด้วยเหมือนกัน โดยยึดสถานที่ตามโรงแรม ส่วนมากขายให้กับพวกคนจีนหรือแม่ค้าขายให้กับคนทชนท้องถิ่น สำหรับคนที่สูบบุหรี่แล้วก็ขายได้ง่าย คนที่ไม่เคยสูบบางทีก็ของใช้หรือหลอดดูด เช่นเขายัดได้เข้าไปในบุหรี่แล้วจุดให้สูบเป็นต้น ปรากฏว่าทำให้คนติดยาเสพติดไปหลายคนเหมือนกัน บางคนก็ของเป็นลูกค้าประจำของนางสมัยมาจนทุกวันนี้ คือนางไฟเราะเองก็เคยเกือบติดมาแล้วครั้งหนึ่ง แต่เคราะห์ดีที่เลิกได้ทัน ขณะนั้นถ้าจะหาเงินทางช่วยนางสมัยอีกก็ทำได้ เราได้ที่เคยบอกว่าคุณรู้จะให้ช่วยซอมาให้สักสองแคปซูล จะเอาไปฝากเพื่อน ซึ่งนางไฟเราะก็รับคำ แต่ก็ยังไม่วายเตือนเราว่าเรื่องความคิดที่จะรับยาเสพติดจากนางสมัยไปขายที่อื่นตอนนั้น ขอให้เลิกเสียดีกว่า เพราะมือยังไม่ถึงขนาดพรรคพวกนางสมัย รับรองว่าไม่เกิน 1 เดือนจะต้องถูกตำรวจจับอย่างไม่มีปัญหา

วันที่ 16 มีนาคม ตอนเช้าก่อนไปทำงาน นางไพเราะได้เอาเฮโรอินมาให้ตามสั่ง เป็นชนิดเม็ดเล็ก ๆ สีม่วงปนชมพูอย่างที่เคยเห็นมาแต่ราคาแค่ชุดละ 8 บาท นับว่าถูกมากเมื่อเทียบกับที่ขายตามห้างอื่น ซึ่งโดยมากขายประมาณแค่ชุดละ 10 บาท ทั้งนี้คงจะเป็นเพราะคนซื้อมาให้คอนางไพเราะนั่นเอง เราถามว่านางดมัยถามหรือเปล่านั้นใครเป็นคนซื้อ ซึ่งนางไพเราะก็บอกว่าไม่ได้ถามเพราะคนบอกก่อนว่าจะซื้อไปให้แฟน เราเลยบอก ว่าดีแล้วอย่าบอกให้ใครรู้เพราะอาย เดียวใครจะหาว่าเราเป็นคนสู้บเอง

พอออกไปที่ป้ายรถเมล์หัวถนนใหญ่ก็พบกับอนันต์ตามนัด เขาได้มอบแผนที่บ้านของนางดมัยให้ แสดงบริเวณบ้านอย่างละเอียด ทั้งทางเข้าออกและสถานที่แต่ละแห่งซึ่งแน่ใจว่าเป็นที่เก็บซ่อนยาเสพติดรวมทั้งมรายชื่อบุคคลผู้ร่วมงานทุกคน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพวกที่เขาเคยเจอให้ฟังแล้วเมื่อวันก่อน และยังได้ให้รายละเอียดเพิ่มเติมอีกว่า นางดมัยมีพี่สาวอยู่ยกคนหนึ่งชื่อตมุน สามีเป็นผู้จัดการร้านอาหารวันเพ็ญแถวถนนสายที่ 22 ซึ่งทั้งสองใช้เป็นที่อยู่อาศัยด้วย ได้ทราบว่าร้านอาหารดังกล่าวถูกใช้เป็นที่เก็บยาเสพติดด้วยเหมือนกัน ถ้าตมุนสืบเพิ่มเติมคุกกคงจะไม่เสียหลาย

วันที่ 18 มีนาคม วันนั้นได้มีโอกาสคุยกับนางดมัยและคนอื่นๆ ในหอพักหลายคน ตอนหนึ่งนางดมัยได้พูดถึงเรื่องสามีซึ่งกำลังถูกกักกันตัวอยู่ ณ สถานกักกันอันขพวดประจำจังหวัดว่าเป็นคนหาความดีไม่ได้เลยสักอย่าง โดยเฉพาะเรื่องสู้บฝิ่นกันเหตุดังนั้นเธอเห็นเราเลยถามไปว่าคนติดฝิ่นเข้าไปอยู่ในคุกไม่มีฝิ่นสู้บมีแน่หรือ นางดมัยกลับหัวเราะชอบใจแล้วบอกว่าเราช่างไม่รู้อะไรเสียเลย ในสถานกักกันแห่งนี้ถ้ามีเงินเสียอย่างเดี๋ยวดังกล่าวอยู่ข้างนอกเสียด้วยซ้ำไป จะกินหรือจะสู้บอะไรก็ได้ทำได้แทบทุกอย่าง ตอบแบบนี้ทำเอาเราเงยบไปเลย คิดดูแล้วก็น่าจะเป็นความจริงเพราะเคยได้ข่าวมาบ้างเหมือนกันว่า แม้แต่ในห้องซึ่งตามสถานีตำรวจบางแห่งก็ยังมียาเสพติดขายและสู้บกันไม่ขาด ฟังคำพูดของนางดมัยแล้วอึ้งย้มเขาระไม่ได้ ทั้งสามีตัวสู้บฝิ่นกันเหตุน่าจะยังเกลียดเธอมาก ๆ แต่ทำไมกลับกล้าทำตายอนาคคนอื่น โดยหากินทางขายยาเสพติดเสียเองเล่า...

- สรุปผลรายงานผลการสืบสวน -

วันที่ 21 มีนาคม เป็นวันที่ ร.ต.ท. ศักดา คัดสินใจเซ็นอัยการรายงานสรุปผลการสืบสวนของเขาต่อผู้บังคับบัญชา เมื่อไปถึงที่ทำงานเขาได้นำเรื่องราวทั้งหมดปรึกษากับตำรวจที่ก่อนพร้อมทั้งได้นำคดีอย่างละเอียดพิศขอมมาให้ดูด้วย ซึ่งตำรวจได้ให้ความสนใจมาก แต่สำหรับกรณีร้านขายอาหารฉ้อโกง ตำรวจบอกว่าเป็นร้านของนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ในปัจจุบันคนหนึ่ง อย่าเพิ่งไปยุ่งเลยดีกว่า เพราะถึงท่านจะไม่ได้รู้เห็นด้วย ก็ไม่เป็นผลดีแก่เรา ถ้าเป็นจริงก็ไม่เป็นไร แต่ถ้าเกิดไม่เป็นจริงขึ้นมา เราอาจจะกลายเป็นนายตำรวจที่เคราะห์ร้ายไปได้ เขาได้มีโอกาสดังกล่าวเรียนท่านหัวหน้าหน่วยด้วยว่าอาจจะเป็นการดีกว่าที่ท่านเห็นว่าควรจะจัดการสถานที่ต่อไปจึงค่อยดำเนินการตามนั้น

หลังจากที่ได้ปรึกษากับตำรวจเรียบร้อยแล้ว ร.ต.ท. ศักดาจึงได้เขียนรายงานสรุปผลการสืบสวนกรณีบ้านเลขที่ 105 ตรอกหงษ์ฟ้า อำเภอนางพญา มีการดำเนินการค้ายาเสพติดให้โทษเสนอต่อตำรวจแผนก เพื่อรายงานต่อไปยังผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ข้อความสำคัญบางตอนของรายงานฉบับนั้นดังต่อไปนี้

“... การค้ายาเสพติดของบ้านดังกล่าวได้มีมานานแล้ว และขณะนั้นยังคงดำเนินอยู่มาช้านานและเป็นประจำทั้งที่ขอเป็นจำนวนมากเพื่อนำไปขายต่อ และขอปลักเพื่อตนเอง... ผู้ดำเนินการนอกจากตัวนางเองแล้ว บุคคลในครอบครัวก็ร่วมมือด้วยทุกคน โดยเฉพาะนายฉิ่งเอง ส่วนบุคคลภายนอกก็มีพวกนักเลงอันธพาลในแถบนั้นหลายคนที่สำคัญมาช่วย นายประกอบและนายจุ่น... พฤติกรรมของบุคคลในบ้านตลอดจนสมัครพรรคพวกนับเป็นภัยร้ายแรงต่อสังคมเป็นที่เดือดร้อนของชาวบ้านผู้สุจริต... อนึ่ง บุคคลกลุ่มนี้เป็นผู้มีอิทธิพลในทางนักเลงทั้งยังมีตำรวจท้องถิ่นผู้น้อยบางคนรู้เห็นเป็นใจด้วย... การจะเข้าตรวจค้นให้ได้ผลจะต้องทำอย่างละเอียดและทันที่ ควรจะเข้าทั้งทางประตูหน้าบ้านและหลังบ้านพร้อมกัน การตรวจค้นนอกจากจะต้องตรวจค้นตามตัวบุคคลในบ้านและที่อยู่ในบริเวณหน้าบ้านทุกคนแล้ว จะต้องตรวจบริเวณบ้านโดยละเอียดด้วย ซึ่งในการนี้กระผมได้แนบแผนที่แสดงบริเวณบ้านโดยละเอียด พร้อมกับทำเครื่องหมายสถานที่ซึ่งเชื่อแน่ว่าเป็นที่เก็บซ่อนยาเสพติดมาด้วยแล้ว...”

สำหรับรายละเอียดปลีกย่อยบางประการ ร.ต.ท. ศักดาได้รายงานรวมลงไปด้วย เป็นที่น่าพอใจในกรณีร้านอาหารวันหยุด การมียาเสพติดขายในสถานกักกันอันรพาดประจำ จังหวัด และแหล่งขายรายย่อยๆ ในตรอกวัดกระบี่ ทั้งนี้เพราะตั้งใจจะรายงานด้วยวาจา โดยตรงต่อหัวหน้าหน่วยในภายหลังจากที่ได้มีการตกลงใจว่าจะปฏิบัติการเช่นเดียวกับนางสมัย และพรรคพวกแล้ว แต่ความตั้งใจและความคาดหวังของ ร.ต.ท. ศักดาในครั้งนั้นของผลพลตก ไปมาจากทุกคราว เพราะนับแต่ได้เสนอรายงานไปเมื่อวันที่ 21 มีนาคม จนกระทั่งถึงวันที่ 4 เมษายน การตรวจค้นจับกุมใด ๆ หรือการประสานงานกับตำรวจหน่วยกำลังเพื่อการจับกุม ก็ยังไม่เห็นว่าจะเกิดขึ้น ร.ต.ท. ศักดาจึงตัดสินใจเข้าพบหัวหน้าหน่วยด้วยตนเอง ก็ได้ความว่า เรื่องดังกล่าวได้เสนอไปให้ท่านผู้อำนวยการตำรวจฝ่ายสืบสวนและปราบปรามประจำจังหวัด แล้ว และได้รับอนุมัติให้ตำรวจท้องที่อำเภอนางพญาเป็นผู้ดำเนินการด้านตรวจค้นจับกุมต่อไป แล้วถึงแต่วันที่ 23 มีนาคม ขณะนั้นเรื่องอยู่ที่สถานตำรวจดังกล่าว เข้าใจว่าเขาคงจะติดต่อขอ ความช่วยเหลือร่วมมือมาในภายหลังหรือเราจะติดต่อไปด้วยตนเองก็ได้ ถ้ามีรายละเอียด ของการขแรงเพิ่มเติม ด้วยความรู้สึกอันค่อนข้างผิดหวัง ร.ต.ท. ศักดาได้แจ้งเรื่องน ให้ตำรวจทราบซึ่งก็ได้รับคำแนะนำจากตำรวจที่มีประสบการณ์มากกว่าว่า ไม่ควรจะต้อง ไปวิตกมากมายอะไร เราได้รับคำสั่งให้สืบสวนเมื่อได้ข้อเท็จจริงอย่างใดมากก็เสนอไป ส่วนผู้ ได้รับคำสั่งให้ตรวจค้นเขาก็ต้องรู้ว่าเรื่องทางหน่วยสืบสวนที่ 15 ได้ทำการสืบสวนและได้ ข้อเท็จจริงมาเรียบร้อยแล้ว ถ้าเขาต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมก็ยอมจะเป็นฝ่ายติดต่อขอ ความร่วมมือเอง ซึ่งตามที่ปฏิบัติกันมาเวลาทำการตรวจค้นเขาคงจะต้องขอความร่วมมือ จากเราด้วยเพราะรู้สึกว่าเขา ส่วนที่เขาจะดำเนินการจริงหรือไม่เพียงใดนั้นเป็นเรื่องที่อยู่ใน ความรับผิดชอบของเขาเอง ถ้าหากเขาไม่ลงมือเขาก็ต้องมีเหตุผลที่แสดงได้ว่าไม่มีการกระทำ ใดจริง การที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวโดยเขาไม่ขอร้องมา อาจจะก่อให้เกิดความหมองใจกันได้

- เหตุการณ์ภายหลังการรายงานการสืบสวน -

หลังจากที่ได้เสนอรายงานสรุปผลการสืบสวนต่อผู้บังคับบัญชาเรียบร้อยแล้ว ร.ต.ท. ศักดา ยังคงอยู่ที่หอพักต่อไปอีก เพราะยังมีสิ่งที่อยู่ต่อไปได้จนครบเดือน กับทั้งต้องการจะหา ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากที่ใดทราบมาแล้วอีกด้วย เหตุการณ์ในระหว่างนั้นยังคงเหมือนเดิม

การค้ายาเสพติดคงยังมีอยู่ทั้งบริเวณหน้าบ้านและภายในบ้านนางตมย์ทุกวันไม่เปลี่ยนแปลง
 มั่งคั่งเคยวท ร.ศ.ท. ศักดาต้องการร่ำรวยที่สุดในเวลานี้คือ แหล่งผลิตหรือแหล่งกลางที่เป็น
 ต้นคอของยาเสพติดที่ขายอยู่ในขณะนี้อยู่ที่ใดและใครเป็นคนดำเนินงาน แต่ก็เป็นเรื่องยากมาก
 เพราะมีคนรู้อยู่เพียง 2-3 คนเท่านั้น ซึ่งถ้าจะหลุดออกมาอย่างใดก็คงไม่ได้รับคำขอบ เขาเคย
 ตอบตามนางตมย์ไปบ้าง ๆ เพื่อจะดูว่าไปที่ใดบ้างแต่ก็ไม่ได้ผล เพราะปรากฏว่าทุกครั้ง
 นางตมย์เพียงแต่ไปสถานที่บริเวณใกล้เคียงเพื่อหาซื้ออาหารหรือของกินเท่านั้น จึงน่าจะ
 สันนิษฐานว่าการไปรับคงจะทำงาน ๆ ครั้งพอจวนจะหมดจึงไปรับมาใหม่ และการไปคงจะ
 เป็นเวลาเช้ามืดหรือกลางคืน หรืออาจจะมีคนอื่นเป็นผู้นำมาให้ในเวลาดังกล่าวก็ได้

สำหรับเรื่องนี้ได้ทราบจากอนันต์ใน 2 วันต่อมาว่า ยาเสพติดทั้งหมดคงดีด้วยจะเอา
 มาจากหลายแห่งด้วยกินทั้งภายในจังหวัดและต่างจังหวัดเพราะบางครั้งเห็นนายดีอดีตและ
 นายจุ่นผู้เป็นลูกสมุนคนสำคัญหายไปครั้งละ 2-3 วันซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ เพราะทั้งสองคน
 เป็นผู้คิดโหดเหี้ยมความปกติไม่อยากจะไปไหนอยู่แล้ว เคยแอบได้ยินพูดกันบ่อย ๆ ว่าไปเอาของ
 ที่เขาเกอซุซซียซึ่งอยู่ในต่างจังหวัด คงจะหมายถึงยาเสพติดนั่นเอง ถ้าของดีดีตามสืบดูอาจจะ
 ได้ผลดี

ในระหว่างนี้ ร.ศ.ท. ศักดา ยังคงเข้าใจอยู่เสมอว่าทางตำรวจที่คงจะขอความ
 ร่วมมือมายังหน่วยสืบสวนที่ 15 และการตรวจค้นจับกุมคงจะคงของมชนในเร็ววัน แต่เมื่อ
 เวลาล่วงมาถึงหลายวัน การดำเนินงานดังกล่าวก็ยังไม่เกิดขึ้นแต่อย่างใด

ในวันที่ 6 เมษายน ซึ่งเป็นเวลาหลังจากที่เขาได้เสนอรายงานการสืบสวนไปแล้วกว่า
 2 สัปดาห์ ร.ศ.ท. ศักดาได้เห็นนายวันน้องเขยนางตมย์นั่งอยู่ในร้านอาหารกับตำรวจที่ใน
 เครื่องแบบชนนายสืบและพลตำรวจ 2 นาย และกำลังคุยกันอย่างสนุกสนานแต่ถึงถึงความ
 คุ่นเคี้ยวอย่างมากร.ศ.ท. ศักดาเริ่มจะมั่นใจมากขึ้นว่า ความเห็นอย่างต่าง ๆ ที่เขาได้รับ
 ตลอดระยะเวลาแห่งการสืบสวนนั้นคงจะคงของจริงด้วยผลดีพิธีอันไม่ค้อยงดงามนักเป็นแน่นอน

วันที่ 9 เมษายน ร.ศ.ท. ศักดาได้ชนของออกจากหอพักเพราะครบกำหนด 1 เดือน
 แล้ว เขาได้อ้างเหตุผลในการบอกเลิกเช่าห้องว่าได้ที่อยู่ใหม่ที่สะดวกสบายกว่า และไม่ต้อ
 เสียเงินค้ำย เพราะอยู่กับเพื่อน

หลังจากนั้นอีก 1 สัปดาห์ ร.ต.ท. ศักดาได้ไปเยี่ยมเจ้าของหอพักครึ่งหนึ่ง และได้สังเกตเห็นว่าเหตุการณ์ยังคงเป็นไปตามเดิมทุกอย่าง ถ้าจะนับเวลาจากที่ได้รายงานผลการสืบสวนจนกระทั่งพบคนแฉกเป็นเวลา 1 เดือนเต็ม การตรวจค้นจับกุมควรจะได้จนแล้ว แม้ว่าทางของทนายจะอ้างถึงความจำเป็นที่จะต้องใช้เวลาในการสืบสวนด้วยตนเองอีกครั้ง หนึ่งก็ตาม

อีก 1 สัปดาห์ต่อมา ร.ต.ท. ศักดาได้ไปที่หอพักอีก ปรากฏว่าไม่ได้เห็นนางดมัยและบรรดาลูกสมุนเลย เข้าไปในบ้านก็ไม่พบ คนในบ้านบอกว่าเดี๋ยวนางดมัยไปทำงานตอนเที่ยง ตั้งแต่เช้าทุกวัน ความสงสัยได้รับความกระจ่างในเวลาต่อมาโดยนางไพเราะเป็นผู้เล่าให้ฟังว่า ได้ยินนางดมัยปรารภว่าน่าจะจะต้องเลิกกิจการค้ายาเสพติดเสียแล้ว เพราะมีพรรคพวก มาเตือนว่า ตำรวจปราบยาเสพติดเขารู้แล้ว ชนชะล่าใจจะถูกจับติดคุกตั้งเป็นสิบๆ ปี แต่ความจริงนั้นนางดมัยยังไม่เลิกจริง เข้าใจว่าไปเปิดขายอยู่ที่อื่น อาจจะเป็นบ้านพี่น้องคนใด คนหนึ่งก็ได้ เพราะในระยะนั้นเห็นหายหน้าไปพร้อมกับลูกสมุนตั้งแต่เช้า ถัดจากนั้นก็ นางไพเราะบอกต่อไปอีกว่า พรรคพวกที่มากบอกให้ระวังตนเองหมายถึงตำรวจที่รู้จักกับ นางดมัยนั่นเอง

เพื่อเป็นการสืบค้นคำบอกเล่าของนางไพเราะ ร.ต.ท. ศักดาได้ไปที่หอพักอีก 2 ครั้ง ในระหว่างสัปดาห์ต่อมา และก็ได้พบว่าเป็นความจริงตามนั้น เพราะไม่ได้เห็นพฤติกรรมที่เคย ได้เห็นอีกเลย ครั้งหลังไปในตอนเย็นได้พบนางดมัย และได้รับฟังจากปากของนางดมัยเองว่า แถวหน้าจะอยู่ไม่ได้เสียแล้วเพราะถูกคนหาเรื่อง เงินทองตอนนั้นก็ไม่มี เลยต้องไปทำงาน ทำนอกร้าน เมื่อ ร.ต.ท. ศักดาถามว่าไปทำงานอะไรที่ไหน ก็ได้รับคำตอบว่าไปเดินตลาดขาย พวงของเก่าซึ่งเป็นคำตอบอย่างขอไปที

ร.ต.ท. ศักดาได้นำเรื่องนี้เข้าแจ้งกับตำรวจตรอกเช่นเคย และถามความเห็นว่าจะสมควร จะดำเนินการต่อไปอย่างไร ซึ่งตำรวจตรอกได้บอกว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องที่เรารวมทำกันโดยตรง เมื่อได้รับคำสั่งให้สืบสวนได้ผลอย่างไรเดี๋ยวไปแจ้งก็เป็นอันพินหนาท การจะไปวิ่งเต้นให้ เรื่องขยายตัวออกไปอีกนั้นไม่แน่ว่าจะเป็นผลดีแก่เรา เพราะเรายังไม่ใหญ่พอประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง ทางผู้ใหญ่ฝ่ายเราเองก็ไม่ควรจะแสดงความสนใจมากนักเกี่ยวกับเรื่องนี้

ตั้งแต่แรกมาแล้ว เพราะในรายงานที่เด่นชัดไปก็ได้อธิบายว่าพวกฟงถึงว่าตรวจของที่บางคน
มีพฤติกรรมในทางให้ความร่วมมือกับนางตมัยด้วยน่าจะเข้าใจได้ดี ถ้าเรื่องนให้หน่วย
ปราบปรามหรือพวกเราทำกันเองก็คงดำเนินเร็วเรียบร้อยไปนานแล้ว

ร.ต.ท. ศักดาได้ตั้งท้ายในบันทึกของเขาดังนี้

“... ทง ๆ ที่เป็นเรื่องมีที่ทางอาจจะได้รับผลสำเร็จอย่างดียิ่งในอนันต์ แต่ในอนันต์
กลับตงเหยยอย่างน่าช้ำใจที่สุด ถ้ารู้แต่ยตั้งแต่แรกว่าเหตุการณ์จะเป็นไปในรูปแบบ ก็
อย่าตงทุนตงบดงให้เปลืองเงินเปลืองเวลาจะดีกว่า.”

- “จุดมุ่งหมายของกฎหมาย คือการทำให้คนมีความสบายใจที่สุด
เท่าที่จะทำได้”

“น้ำใจแห่งเสรีภาพคือน้ำใจซึ่งระลึกอยู่เสมอว่าตนเองไม่จำเป็นต้องเป็น
ฝ่ายถูกเสมอไป, น้ำใจแห่งเสรีภาพคือน้ำใจซึ่งพยายามแสวงหาความ
เข้าใจในจิตใจของบุรุษและสตรีอื่นๆ, น้ำใจแห่งเสรีภาพระลึกว่าตง
ให้ความสนใจแก่ผู้น้อย ไม่ว่าจะดเล็กน้อยและไร้ค่าเพียงใด, น้ำใจ
แห่งเสรีภาพคือน้ำใจซึ่งพระผู้เป็นเจ้าเมอประมาณ 2000 ปีมาแล้วสอน
แก่นุชชาติ เป็นบทเรียนซึ่งมนุษยชาติไม่ได้เรียนรูจริง แต่ก็ไม่ได้
ลืมเสียบทเรียนนั้นคือ กาลซึ่งผู้น้อยที่สุดก็มีส่วนเสยงและได้รับการ
พิจารณาด้วยดีเท่าเทียมกับผู้งใหญ่ที่สุด ย่อมจะมาถึงเข้าสักวันหนึ่ง” ○

Learned Hard

ผู้พิพากษาแห่งศาลฎีกาสหรัฐอเมริกา

(จาก Time 25 สิงหาคม 2504 น. 16)

SUMMARY

A Case Study : A Heroin Investigation

by

Sathien Chinaphongsa

This case study of a heroin investigation was prepared largely from foreign police records. It should be obvious to the reader, however, that drug addiction, and police complicity therein, is not confined to a single nation, society, or culture. The lessons to be learned from the behaviors of the drug user, the seller, the disinterested or intimidated public, and law enforcement officials have universal value. For reasons of interest and relevance—narcotic addiction in Thailand and elsewhere appears to be on the increase—the names and places in this case have been given a Thai setting.

The events described in this case took place in a metropolitan community. Most of the facts presented were taken from the files of a police officer assigned to investigate the illegal sale of heroin from a private residence. The actual investigation was conducted from a boarding house near the suspected point of drug distribution. The investigating officer succeeded in establishing the following facts: (1) that heroin was being illicitly sold; (2) that large numbers of persons were induced to become heroin users; (3) that certain police elements were involved in the distribution of the heroin; and, (4) that residents of the neighborhood wherein the drugs were sold were reluctant to cooperate in suppression efforts.

The investigator's report containing these findings was submitted, through his immediate superior, to the appropriate police division for action. In the month following submission of the report, no arrests were made and no apparent change occurred in the illicit drug traffic. In subsequent checks, however, the investigating officer discovered that the narcotics operation no longer distributed at the original location. Upon making inquiry, the investigator was told that the heroin peddlers were warned by their police associates to "be more careful." He concluded that they had simply moved to a "safer" location from which to operate.

This case does not attempt to draw ironclad conclusions. It suggests, among other things however, that popular reluctance to cooperate with efforts to stamp out the sale of narcotics may be due to public indifference, to fear of reprisal by criminal and police elements, or perhaps to both.
